

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Socialminister under Behandlingen af denne Sag her repræsenterer Ministeren for Handel, Industri og Søfart, som er optaget af Møde i Landstinget.

Ordføreren (Bomholt): Paa Udvalgsflertallets Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Et enkelt Medlem inden for Udvalget har stillet Ændringsforslag, som nærmer Lovforslaget til den Affattelse, hvori det oprindeligt blev fremsat af Regeringen. Det fremgaaet imidlertid af Udvalgets Forhandlinger, at Lovforslaget ikke kan forhenes at blive ophøjet til Lov, dersom Mindretallets Ændringsforslag vedtages, og jeg maa derfor henstille, at disse Ændringsforslag forkastes. Der er, set med mine Øjne, intet til Hinder for, at man giver Helbredsattesten et Indhold som det, den medicinske Sagkundskab kan godkende. Den foreslaaede Ordning med Dykkerbeviset er trods de forringende Ændringer, som er indført i Landstinget, et Skridt i den rigtige Retning. Vi maa realisere den Mulighed, der nu foreligger, og i øvrigt afvente de Erfaringer, som en nærmere Prøvelse af Ordningen i Praksis vil medføre.

Westermann: Det ærede Medlem Hr. Bomholt lod aabenbart skinne igennem, at han gav mig Ret til mine Synspunkter, men mente ikke, at Lovforslaget kunde gennemføres i det andet høje Ting i den Form, hvori det oprindeligt blev fremsat. Det ærede Medlem mente, at Loven, som den nu vilde komme til at se ud, var et Skridt paa Vejen, og at man derfor burde forkaste de Ændringsforslag, som jeg har stillet.

Det er min faste Overbevisning, at Gennemførelsen af Lovforslaget i dets foreliggende Form er slettere end ingen Lov at have, idet man gennem et autoriseret Dykkerbevis, udstedt af Staten, giver Troen paa, at der er kontrolerede Kvalifikationer hos den Dykker, der optræder, og derved udsætter ham for en Fare, hvorover der ikke findes den fornødne Undersøgelse. Jeg har ved Lovforslagets første Behandling udførligt redegjort for mine Betænkeligheder ved dets Ophøjelse til Lov, og jeg har ogsaa i den foreliggende Betænkning fremsat en Redegørelse.

Hvis dette Lovforslag havde været et almindeligt Lovforslag, der kun drejede sig om økonomiske Forhold eller lignende, vilde jeg selvfølgelig ikke have taget et afvigende Standpunkt fra det, der er taget af det andet Ting, og som Ordførerne for

de 4 store Partier her i Tinget har givet Tilslutning. Men det drejer sig her om Sikring af Menneskeliv, og da det, som allerede sagt, er min Opfattelse, at denne Lov vil øge Faren ved Dykkerarbejdet, har min Samvittighed tilsagt mig at søge at forhindre dets Gennemførelse. Jeg maa meget beklage den, jeg maa sige overfladiske og uinteresserede Behandling, som denne Sag har faaet baade i Landstinget og i dette høje Ting. Jeg har i Betænkningen udtalt Kritik over, at man i det oprindelige Lovforslag, der var udarbejdet med Assistance af medicinsk Fagkundskab, har slettet Aldersgrænsen uden at raadsørge den nævnte Sagkundskab.

I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der: „Da lægevidenskabelige Undersøgelser har vist, at Dykning paa større Dybder ikke bør tillades Personer over 50—55 Aar, foreslaar man, at Dykkerbeviset af 1ste Klasse fra Dykkerens fyldte 55de Aar kun skal give ham Ret til Dykning paa indtil 15 m's Dybde.“ Denne Motivering, som er fremført af Handelsministeren, har man fraveget, idet man har slettet Aldersgrænsen, men uden at spørge Sagkundskaben. Den medicinske Sagkundskab, hvis Undersøgelser er lagt til Grund for denne Del af Bestemmelserne, er ikke spurgt, og den har bemyndiget mig til her fra Tingets Talerstol at udtale, at den finder det uforvarsomt at fjerne Aldersgrænsen uden at indføre øgede Krav til de periodiske Lægeattester. Men dette er blevet afvist af Handelsministeren i det Samraad, der har været i Udvalget.

Det er min faste Overbevisning, at ingen Læge vilde sige god for det foreliggende Lovforslag, og det synes mig uforvarsomt ikke at indhente en Udtalelse fra lægekyndig Side, naar man paa saa afgørende Maade ændrer Lovforslaget. Over for Ministerens Udtalelse om, at hvis Loven svigter, kan man senere lave den om, skal jeg sige, at det er for sent at ændre Loven, naar en eller flere Dykkere har maattet bøde med Livet, takket være det urigtige Indtryk af Sikkerhed, som et autoriseret Dykkerbevis giver.

Jeg finder, at Rigsdagen ved at gennemføre dette Lovforslag paatager sig et Ansvar for Menneskeliv, et Ansvar, som Rigsdagen ikke med den overfladiske Behandling, Lovforslaget har faaet, kan paatage sig, og jeg kan personlig derfor ikke stemme for Lovforslaget. Jeg vil anbefale Tingets Medlemmer at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag, der fører Lovforslaget tilbage til dets oprindelige og